

LIDNER, BENGT

**Gustaf Ericssons skugga til Gustaf III.
Heroïde af Lidner. Stockholm, tryckt i kongl.
tryckeriet, 1789.**

Stockholm
1789 :

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

LIDNER, B

Gustaf Ericssons skugga
til Gustaf III

EX. A

Vitt br.
(Br)

1760-1829

Sthlm
1789

Ex. A

W. H. V.
(B. V.)
1700-1829

GUSTAF ERICSSONS

SKUGGA

TIL

GUSTAF III.

HEROÏDE

AF

LIDNER.

STOCKHOLM,

TRYCKT I KONGL. TRYCKERIET,

1789.

*Tu regere imperio populos, GUSTAVE, memento;
Hæ tibi erunt artes: pacisque imponere morem,
Parcere devictis, & debellare superbos.*

VIRGILIUS.

Från dödens mulna heni, i nattens djupa sköt,
Hör, Åtling! hör min röst, och här min vålnad möt.
På stridens fält mig möt, i skuggors fria timmar,
Der månan, hölj'd med blod, på Svenska vapnen strimmar.

Tro ej, at Gudars frögd mit hjerta ombytt här:
I himlen älskas den, på jorden älskad var.
Mit fosterland ännu - - - ja! mer än förr, mig ömmar;
Du vet det, som mig fett i känflofulla drömmar.
Den dagen, då, Monark! Du Sverges ofärd flöt;
Hvad okänd sälhet ej, jag fast än, Himmelk njöt!
Ån - - - utan afvund ej, i Årans stolta salar
Jag med min Sone-Son om detta storverk talar.
Då Dig Din grymma pligt på krigets bana dref,
I Dina Fäders höjd en helig tyftnad blef.
AFGUSTAF ADOLPH följd, der Svenska hjälmur blänkte,
Jag öfver *Friedrichshamn* ner i et moln mig fänkte.
Der såg jag, Hjelte! Dig bland faror, der Du stod;
Men kände ej mit folk - - - Jag kände blott mit blod.
Det tilhör, Ödet ock engång, at uppenbara,
Hur man förrädare - - - och äfven Svensk kan vara.
Du såg Dig om - - - stod kvar, och Åran til Dig for.
Ack! ensam och i nöd blir Hjelten dubbelt stor.

Så står den stolta Ek, sen stormen flutad blifvit;
Och fins ej mer et träd, som hennes stam omgifvit.

— Men hämden har sit rof — Din blick nu alt förmår.
För Svenska hjertat, Prins! jag än i borgen går.
Hur mächtig ej en Kung, då folkets kärlek brinner.
Den hjertan vunnit har, ock Slott och Städer vinner.
Soldaten känner jag, med den Din Thron jag vann.
Har blott befålet mod, han aldrig svika kan.

Hvad hör jag! Folkets röst sig nu med Din förenar,
Hvad ser jag? Ätling! Dig på Moras helga stenar.
- - - O minne! — Konung! här Du redligheten ser. —
Och om hos Dal-karln ej: fins dygd hos menkor mer?

Med detta tappra folk, med dem, som Dig omgifva,
Gack, Prins! mig värdig, gack, Europas stöd at blifva.
Du går — Jag skådar nu, hur Segren vingad står,
Och famlar styrka ren, at hinna Dina spår.

Hvar är Du? Från des blick Du ljung-elds lik Dig döljer,
I *Muscovitens* blod hon fina vingar sköljer.
Det Svenska Lejonet, hur stolt! nu refer sig.
Det ryter: *Viborg* bräcks, och *Nawa* hyllar dig.

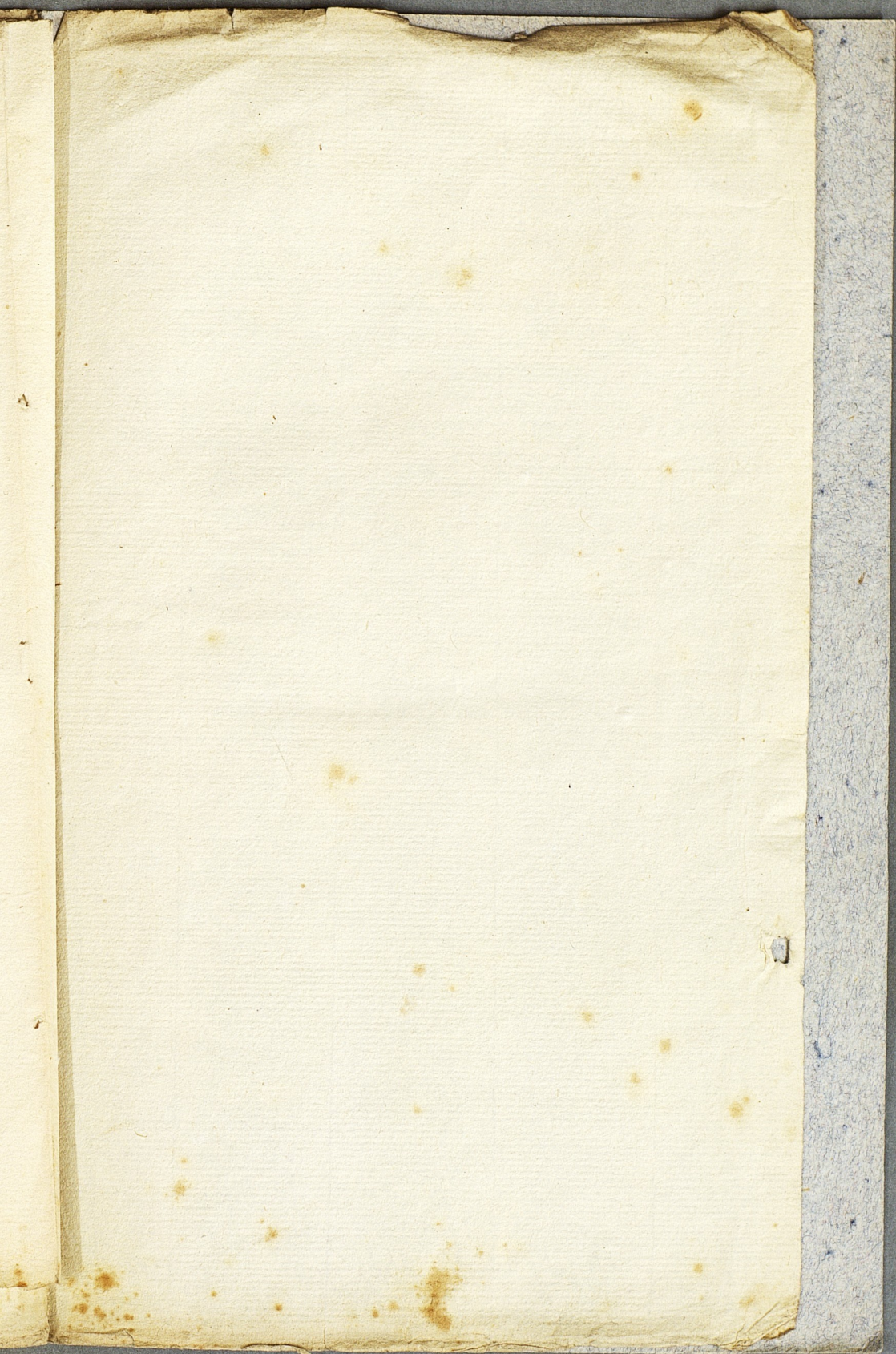
O, STURAR, FORSTENSON! BANÉR! min röst är kallar.
Han frider! - - - Sen hvad blod uti hans fotspor svallar.
Sen hur han ljungar fram! — Jag nu ej mer begär:
Min högsta ära blir, at jag Hans Stamfar är.

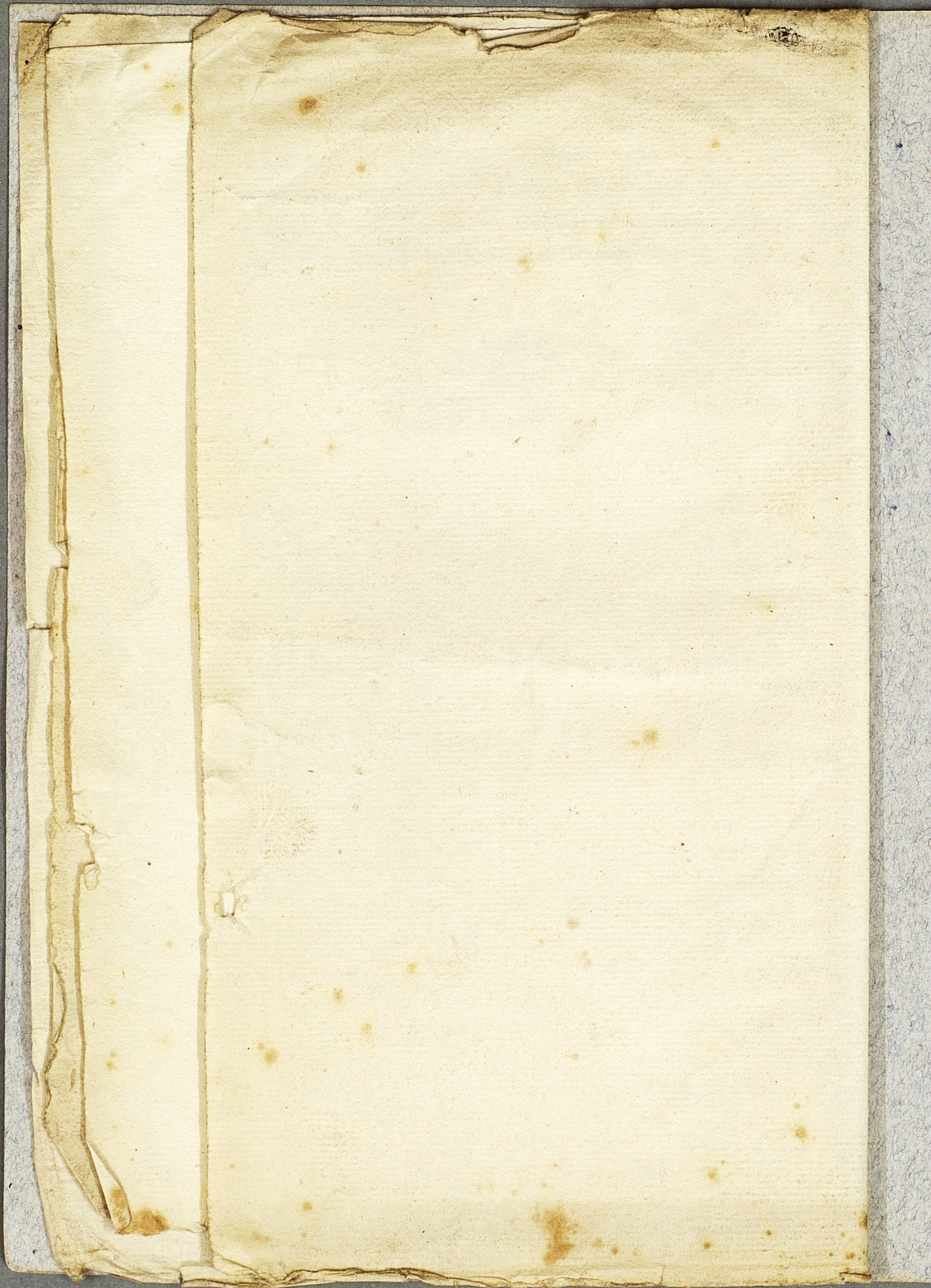
Då slagne svenkars blod för Dina fötter rinner:
At deras makar Du med ömhet Dig påminner!
Och då på Segrens vagn til Mälarns strand Du far:
At Du förlåter, Son! den Dig förtörnat har!
För otack, mödor, tvång; hvad kan en krona båta?
Nej! Kungars enda lön, är magten at förlåta.
Men blir förrädaren et rof för lagens hand:
Bort ömhet! *Blod, hans blod!* Så ropar Svea land.
Om Sprengtporten - - - hvad namn! Jag fer en afgrund
brinna,
Der Gustaf Trolle gläds sig öfverträffad finna.
Och en otackfam hop, som til Din ovän hör.
— En enskild glömma kan, det ej en Konung bör.

Men, morgonrodnan ren kring Härens rymd sig sprider.
Hvad framtid för min syn! - - - O, GUSTAF ADOLPHS
tider!
En ärestod, Monark! uprefes nu åt Dig.
Jag jorden gråta fer, och Himlen frögda sig.

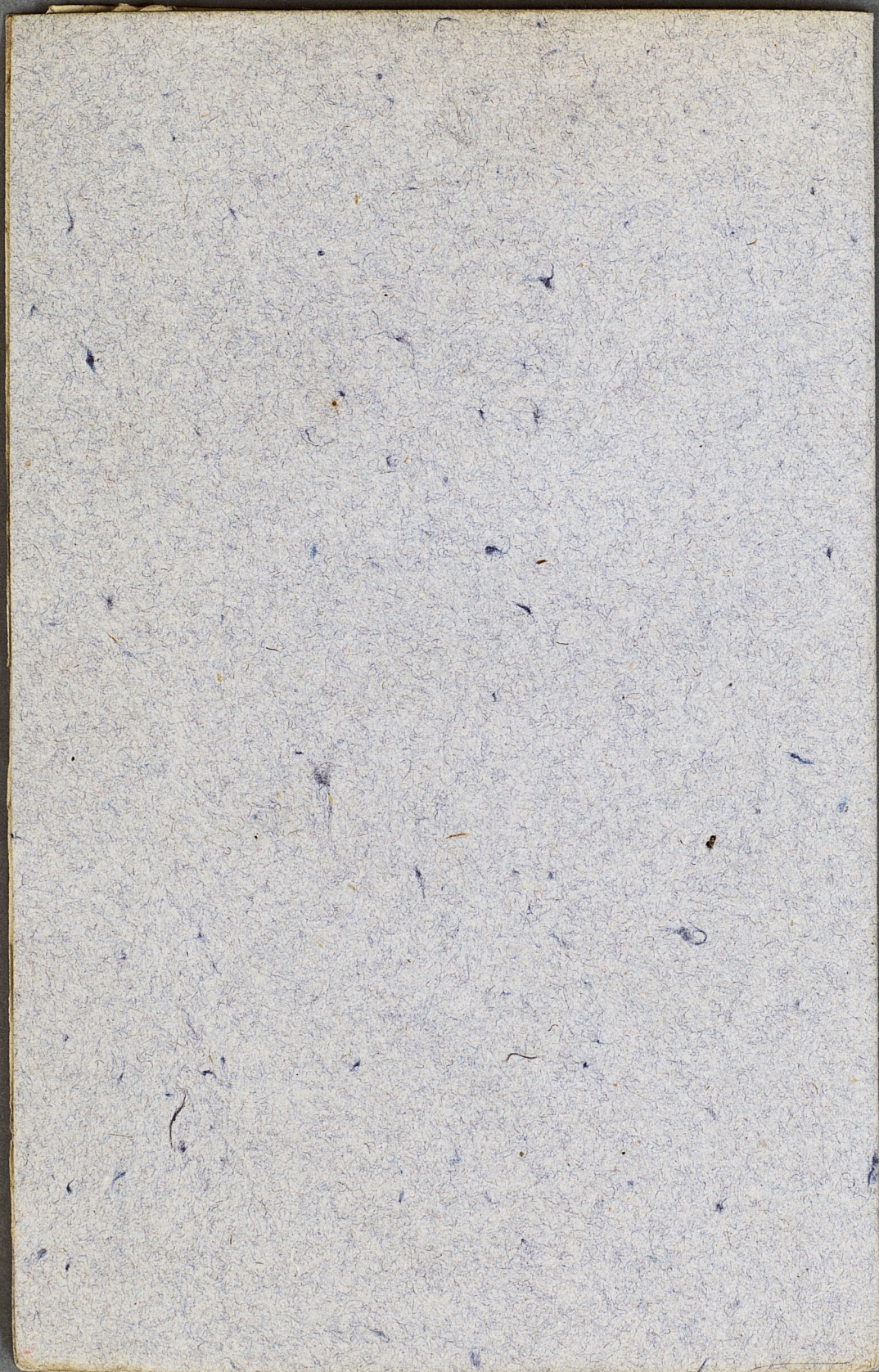
Dock! kan en ärestod, kan catafalken svara
Emot den känfla, Prins! at menkors fällhet vara?
Farväl! Min Skugga flyr — Odödligt är Dit namn.
Farväl! — Jag väntar Dig i krönte Hjeltars famn!

www.books2ebooks.eu